

Nr 707

Av herr Tistad, om undantag från mervärdeskatt för frimärken.

(Lika lydande med motion nr 775 i Andra kammaren)

I yttrande den 13 december 1967 över de till grund för mervärdeskattesystemet liggande, i oktober 1967 avgivna betänkandet angående indirekta skatter och socialförsäkringsavgifter (Stencil Fi 1967: 10) föreslog generaltullstyrelsen, att frimärken skulle undantagas från mervärdeskatt. Förslaget togs inte upp av finansministern i propositionen, och frimärken utgör således skattepliktig vara enligt mervärdeskatteförordningen.

Till motiverande av förslaget att undantaga frimärken från skatteplikt anförde generaltullstyrelsen:

Frimärken för samlare har vid tillämpning av de nu gällande reglerna om allmän varuskatt vid införsel till konsument inneburit stora komplikationer för såväl tullverket som importörerna. Förslaget till förordning om allmän omsättningsskatt innebär ingen ändring i fråga om importen av samlarfrimärken. En mycket stor del av importen sker genom att utländska frimärksaffärer direkt till svenska kunder skickar urvalskollektioner, antingen löst förpackade i mindre påsar eller uppsatta på kartor. Kunden väljer ut de för honom intressanta märkena och skickar tillbaka resten av kollektionen jämte betalning för de märken han behållit. Vid importen gäller emellertid skatteplikt för hela den importerade sändningen, vilket innebär en orimlig skattebelastning i förhållande till värdet av de märken som behålls här i landet. Teoretiskt skulle det vara möjligt att importera varorna under ett förfarande som motsvarar temporär tullfrihet men i praktiken kan en sådan åtgärd knappast vidtagas eftersom det är omöjligt för tullverket att konstatera att de utförda märkena är identiska med de införda eller att överhuvudtaget på ett enkelt sätt kunna kontrollera kvantiteten införda och utförda märken.

En motsvarande komplikation inträffar även vid byte av frimärken samlare emellan. Om sådana byten göres inom landet utgår ingen skatt eftersom det icke är fråga om yrkesmässig verksamhet. Om byte däremot sker över gränserna utgår skatt vid införseln. Eftersom byte mycket ofta sker genom att enstaka frimärken tages från kollektioner omfattande ett stort antal märken och resten av märkena återutförs, kanske sedan kollektionen först passerat ett flertal medlemmar inom samma frimärksklubb, uppstår samma orimliga skattebelastning och samma omöjlighet till praktisk kontroll från tullverkets sida som ovan nämnts i fråga om köp ur urvalskollektioner.

Då frimärken mycket lätt kan sändas i sådana försändelser (t. ex. vanliga brev) som endast i undantagsfall undersöks föreligger också svårigheter att upprätthålla en generellt verkande beskattning på här avsedda varor. Särskilt

beträffande dyrare frimärken finns betydande risker för att skatt på detta sätt undandrages vid direkt import till samlare. Detta är ägnat att ingiva betänkligheter även med hänsyn till konkurrensen med den inhemska handeln.

Då den skatteuppbörd som kan erhållas på samlarfrimärken är av mycket ringa storlek, och då varje enskild import som tidigare nämnts kan medföra en orimlig skattebelastning och därmed skapa stor irritation föreslår styrelsen att frimärken upptages bland de varor som enligt 8 § undantages från skatteplikt. En sådan åtgärd skulle icke medföra några gränsdragningsproblem eftersom frimärken är en avgränsad varugrupp.

Enligt uppgift från frimärkshandlarhåll har frimärkssamlarnas direktimport av frimärken från utlandet ökat mycket starkt efter stegringen av den allmänna varuskatten från 4 till 10 procent. Framärkssamlarna torde nämligen i stor utsträckning ha kunnat undgå skattebeläggning av importsändningar i brev. Brevförsändelser kan inte utan vidare kontrolleras av tullverket. Om det finns anledning misstänka, att ett brev har tull- eller skattepliktigt innehåll, måste adressaten anmodas att själv öppna brevet i närvaro av postfunktionär. Det säger sig självt att brevörsändelser från utlandet endast i mycket ringa omfattning kan bli föremål för sådan kontroll.

Det finns anledning tro att också en del mindre nogräknade frimärkshandlare begagnar sig av de möjligheter som finns att undgå mervärdeskatt i samband med import i brevörsändelser. I kanske ingen annan bransch är det så lätt att etablera sig som i frimärkshandeln; försäljnings- och lagerlokaler är ofta överflödiga och affärerna sker genom postorderförsäljning. Teoretiskt skulle det för en frimärkssamlare inte vara någon vinst förenad med en sådan skattefri import — eftersom någon avdragsrätt inte uppkommer — om utgående skatt upptages och redovisas i vederbörlig ordning, men detta kan inte alltid förutsättas vara fallet. Kontrollsvårigheterna i samband med importen skapar således möjligheter till skatteflykt också inom den yrkesmässiga frimärkshandeln, något som missgynnar de seriösa företagen i branschen.

I Frankrike har man enligt uppgift under fjolåret slopat mervärdeskatten på frimärken, sedan man kunnat konstatera en successiv nedgång av omsättningen i de seriöst arbetande företagen inom frimärkshandeln. Likväl lär man i Frankrike tillämpa en mycket sträng övervakning av importen för att förebygga undandragande av mervärdeskatt.

Det anförda talar för att frimärken bör undantagas från skatteplikt enligt mervärdeskatteförordningen. Skattebortfallet torde bli jämförelsevis obetydligt. Med hänsyn till att frimärken är en klart avgränsad varugrupp synes kontrollsvårigheterna vid ett undantagande från skatteplikt bli relativt små.

Med hänvisning till ovanstående får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i 8 § förordningen den 6

juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt skall tillföras en ny punkt av följande lydelse:

x) frimärken

Stockholm den 28 januari 1969

Eskil Tistad (fp)

Nr 708

Av herr Tistad m. fl., om vissa åtgärder för att stimulera svenska investeringar i u-länderna.

(Lika lydande med motion nr 787 i Andra kammaren)

Stockholm den 17 januari 1969

Eskil Tistad (fp)

Gudmund Ernulf (fp)

Rolf Wirtén (fp)

Karl-Axel Levin (fp)
